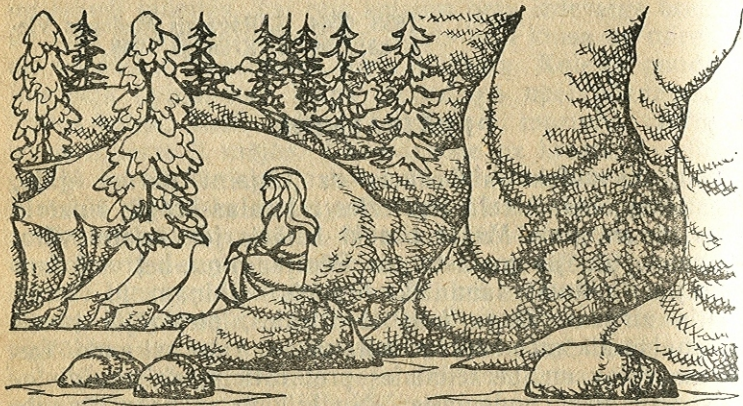

Āžmugura. Stāsta, ka pie Āžmuguras vakaros rādoties spoki. Izlecot no gravas spoki, līdzīgi āžiem ar ragiem, divām kājām, lēkājot un dziedot:

«Su — ka — tā, bu — ka — tā
Vilku spalva mugurā.»

Bērnībā baidījies iet uz Āžmuguru. Spokus gan netiku redzējis. Āžmugura atrodas Tukuma Zantes pag. (pie Gaiķiem), starp Aizgrejiem un Vecloidiņu mājām.

1968, 2107. Jānis Dišlers Kuldīgas
Gaiņos, 74 g. v.; pier. K. Banga 1964.

ALAS, GRAVAS, BEDRES

MĀRAS KAMBARI

Lielrendas pagastā pie Abavas atrodas tā sauktie Māras kambari. Viņi ir dziļa ala ar vairāk nodalījumiem. Kāda veca, sirma Lielrendas pagasta iedzīvotāja pastāstīja šo teiku, kā viņi dabūjuši savu tagadējo nosaukumu.

Senos laikos šinī alā esot dzīvojuši kāda vientule. Viņai bijis pašai savs ganāms pulks. Ļaudis baidījušies viņai tuvoties, jo esot turējuši par burvi. Naktīs iedzīvotāji esot dzirdējuši tur arvienu tādu rūkoņu un šņākoņu. Tad tur esot sapulcējušies visi burvji, jodi un raganas un sarīko-

juši dzīres. Viņi visi tur tik ilgi liksmojušies, kamēr dziedājis pirmais gailis. No rīta atkal vientule ganījusi savus lopus un strādājusi kādu rokdarbu. Tā kādu nakti pārsteidzis visus šos dzīrniekus liels pārkoņa negaiss. Viesi steigušies projām, bet vientule paslēpusies savā alā. Pērkonis arī nospēris visus viņas lopus. No tā laika vientule vairs nav rādījies pasaulei, bet tikai Māras rītos, priekš saules lēkta esot Abavas malā, pie šiem kambariem bijusi dzirdama velēšanās. Ļaudis stāsta, ka šai vientulei esot vārds bijis Māra, un pēc šī pārkoņa negaisa viņa tikai savā vārdadienas rītā nākot mazgāt veļu. Pat tagad vēl daži iedzīvotāji apgalvo, ka klusā un jaukā Māras dienas rītā esot dzirdama velēšanās pie Māras kambariem.

861, 71. Jaunjelgavā pier. V. Jostsone
1929.

Pusceļā starp Sabili un Rendu atrodas Māras kambari. Agrāk Māras kambaru kalnā bijusi pils. Pilī dzīvojušas Māras, svētās meitas, kuras vakaros nākušas ārā dziedāt. Pils nogrimusi. Tur palikusi dziļa grava, kuru katru rītu nezināma būtne tiru noslaucījusi. Gan cilvēki izvaktējušies, bet velti, — nav neviens nekā redzējis. Vienreiz aizā iespēris pērkonis, no kā atdalījušās alas, kuras vēl tagad sauc par Māras kambariem.

1667, 80. Sabilē pier. J. Jansons 1939.

SVĒTMEITU KAMBARIS JEB ALA

Pie Ante-Karl (Dižantu) mājas robežām atrodas tā sauktais Svētmeitu kambaris jeb ala. Šis kambaris jeb ala senāk sastāvējis no trim daļām: priekšējās lielākās, vidējās mazākās un pēdējās — vismazākās alas, kurā bijis iespējams iekļūt tikai lišus. No pēdējās alas iztecējis avots, kurš piegādājis ūdeņus nelielam strautam. Tas vēl tagad tek starp Ante-Karl un Jaunbūdenu mājas robežām.

Vecā paaudze zina stāstīt, ka agrākos laikos šinī strautā ūdens nekad netrūcis un viņā bijušas daudz zivis, sevišķi foreles. Tagad strautā ne foreles, ne citas zivis neesot, jo līdz ar alas aizbiršanu avots strautā vairs tieši neietek, bet izplūst, sūcoties caur zemi, pa apkārtni. Vecāki ļaudis izskaidro tā, ka avots esot iztecējis no kāda zivīm bagāta